

קלב:

עין משפט
נר מצוה

ז' א מ"י פ"ח חל' ח"ל
הלל ט"ז חל' ט"ז
רמז הלל ט"ז חל' ט"ז
ט"ז חל' ט"ז חל' ט"ז
ט"ז חל' ט"ז חל' ט"ז
ט"ז חל' ט"ז חל' ט"ז
ט"ז חל' ט"ז חל' ט"ז

רַב נָסִים גָּאון

אִשְׁמוֹ דִּמְרוּקִין אָחִי עֵשָׂה
וְיָדָהּ לֹא תִעָשֶׂה, לֹא תִעָשֶׂה
נִרְיָהּ, לֹא תִעָשֶׂה וְעֵשָׂה מִי
דָּהִי, לֹא תִעָשֶׂה וְיָדָהּ הוּא
לֹא תִעָשֶׂה הֵכִי, יָדִיד וְלֹא שֶׁאֵין
עִם כִּתּוּב, מִלֵּךְ וְדִמְרוּקִין וְלֹא
תִּחְסַם שׁוּר כִּדְמוּיִי וְלֹא וְיָדָהּ
תִּחְסַם שׁוּר בְּחִבּוּדִי וְיָדָהּ
וְלֹא תִקְרָא כִּדְמוּיִי אֲשֶׁכֶּם,
וְיָדָהּ לֹהֵם, יָרִיחֵם עַל הַשָּׁמַיִם
מִשְׁוֹרָא כִּבְחֵם הַשָּׁמַיִם כִּן
וְלֹא, וְיָדָהּ וְיָדָהּ וְיָדָהּ
כִּבְחֵם יָרִיחֵם וְיָדָהּ לֹהֵם
כִּבְחֵם יָרִיחֵם וְיָדָהּ לֹהֵם
וְלֹא אֵל אֵל אֵל אֵל אֵל אֵל
שִׁמְרֵם עֲלֵיכֶם עֲזָרָה עַל
תִּעָשֶׂה, כִּסּוּ שִׁמְרוּ מִכֶּסֶם
וְיָדָהּ לֹהֵם וְיָדָהּ לֹהֵם
לֹא אֵל אֵל לֹא שֶׁאֵין
תִּעָשֶׂה, וְלֹא שִׁמְרוּ מִכֶּסֶם
מִכֶּסֶם לֹא תִעָשֶׂה מִשְׁוֹרָא
לֹא כִתּוּב לֹא מִכֶּסֶם לֹא
לֹא תִיחְסַם עֲלֵי עֵשָׂה, אֲחִי
דָּהִי הוּא תִקְרָא לֹא נִרְיָהּ
וְיָדָהּ שִׁמְרוּ מִכֶּסֶם עַל מִכֶּסֶם
עִם מִכֶּסֶם אֲחִי לֹא מִכֶּסֶם
עִם לֹא מִכֶּסֶם לֹא מִכֶּסֶם

יעקבך זה מצני מוסבסב מוסבס
בסר' א וכן אהר' אהר' אהר'
ואמרין זאת' שיש דהתי
אל תעשה אל תעשה נהיה
אל תעשה שיש בך כרח' מ
דתי' ואל תעשה נהיה
נלו' דתי' נהיה אל תעשה
והתי' נהיה אל תעשה
לך' ידעו כי זה אל תעשה
אוי' שיש בך אל תעשה
הוא וכן אהר' אהר' אהר'
אל תעשה' ילוי' וכן אל
להויה אל תעשה נהיה
אל תעשה' אל תעשה
הוא מוסבס מוסבס
הוא מוסבס מוסבס
על היל' יש עשר שתי
מזה אין בוכ' בו אהר' אהר'
אל תעשה' ומוסבס מוסבס
שד' זה עיקר אהר' אהר'
ילוי' וכן אל תעשה אין
על התי' נהיה אל תעשה
דרכ' שעת אהר' אהר'
מזה שיש אהר' אהר'
שתי' אל תעשה נהיה
והתי' אל תעשה' וכן אהר' אהר'
יש לאו על התי' נהיה
וזה מוסבס מוסבס
מלכ' שיש נלו' מוסבס
בו אין אהר' אהר'
והוא אהר' אהר'
ידעין אהר' אהר'
מזה שיש אהר' אהר'
והתי' אהר' אהר'
מור' וכן אהר' אהר'
מוסבס מוסבס

[illegible]

אֵל לֹא תַעֲשֶׂה יִסְדִּי שֹׁמֵר עִמִּי בְּרַחֲמֵי

רבי אליעזר דמילה פרק תשעה עשר שבת

דה נמא דהיינו כל זמן
לעשות עבודה ועוד קשה
ואינו דומה שבת אף אני
דדומה לרעת הדומה את

ועבודה דוחה את השבת מילה דוחה אותה
שבת שנדחת מפני העבודה אינו דין שתהא
מילה דוחה אותה ומאי או אינו דקאמר הדר
אמר וממאי דצרת חמורה דילמא שבת
חמורה שכן יש בה עונשין ואזהרות הרבה
(אי נמי) וממאי משום דחמירא צרעת היא
דילמא משום גברא הוא דלא חוי ומה
אינו מקיים שמיני ימול חוץ משבת תלמוד
לומר ביום אפילו בשבת: תנו רבנן
מילה דוחה את הצרעת בין בזמנה בין
שלא בזמנה ביום טוב אינה דוחה אלא
בשבת בזמנה בלבד מנהגי מילי דתנו רבנן ימול
בשר ערלתו ואת"פ שיש שם בהרת יקוי
כימה אני מקיים השמר בנגע הצרעת בשאר
מקומות חוץ ממילה או אינו אלא אפילו
מילה ומה אני מקיים ימול בשר ערלתו בזמן
שאיין בה בהרת ת"ל בשר ואת"פ שיש שם
בהרת אמר רבא האי תנא מעיקרא מאי
ניחא ליה ולבשר מאי קשיא ליה בהרת קאמר
ימול בשר ערלתו ואת"פ שיש בהרת ומה
אני מקיים השמר בנגע הצרעת בשאר
מקומות חוץ ממילה אבל מילה דוחה את
הצרעת מ"ט דאתיא מק"ו ומה שבת חמורה
מילה דוחה אותה צרעת לא כ"ש ומאי או
אינו דקאמר הדר קאמר ממאי דשבת
דחמירא דילמא צרעת חמירא שכן דוחה את
העבודה ועבודה דוחה את השבת ת"ל
בשר ואת"פ שיש שם בהרת לישראל אחרינא
מילה דוחה את הצרעת מ"ט דאתי עשה
ודחי לא תעשה ומאי או אינו דקאמר הדר
קאמר אימר דאמרין דאתי עשה ודחי את
אלא תעשה לא תעשה גרידא האי עשה ולא
תעשה הוא ומה אני מקיים ימול בשר
ערלתו בזמן שאין בה בהרת ת"ל בשר
ואת"פ שיש שם בהרת תינה גדול דכתיב
יבשר קטן נמי כתיב ביה בשר בינוני
אמר אביי אתיא מבניא מגדול לא
אתיא שכן ענוש כרת מקטן לא אתיא שכן
מילה בזמנה הער הושה שבהן שכן גימולין
ודוחין אתה הצרעת אף כל שנימולין דוחין
את הצרעת רבא אמר מילה בזמנה דוחה
לא צריכא קרא מק"ו אתיא ומה שבת
דחמירא דוחה צרעת לא כל שכן אמר ליה
רב ספרא לרבא ממאי דשבת חמירא דילמא
צרעת חמירא שכן דוחה את העבודה ועבודה
דוחה את השבת התם לאו משום דחמירא
הוא צרעת אלא משום דגברא חוי דלא חוי
ממאי ויקין בהרתו ועבוד מחוסר מביילה
הוא תינה נגעים ממאים נגעים הטהורים מאי
איכא למימר אלא א"ר אשי ה"הכא אמרין
דאתי עשה ודחי ל"ת כגון מילה בצרעת א"נ
ציצית וכלאים דבעידנא דמתערק לאו קא מוק'
עשה הכא בעידנא דמתערק ללאו לא קא מוק'

מ"ו, כי אפי' אפר יקריש עשה הוא ואין ליה לית, [ואמן דמקיים] לקרא ליתחמא ליליס עשה ע"ה מהן, וכל מה שיתחמא לו לא תחשה עשה וכל שאלה לא תחשה ידה עשה בה כרת לא אחיה לה מצות עליה, אלא באלא אחיה את נירחא

[illegible]

מסורת הש"ס

[illegible]

תורה אור השלם

- 1 וּבִינֵי הַשְּׂמִינִי יוֹמֵל בִּשְׂרָה
עֶרְלָתָהּ;
2 הַשְּׂמֵר בְּנוֹעַ הַדְּרָגָה לַשְּׂמֵר
מֵאֵד לַעֲשֹׂת כֻּלָּם אִשְׂרָאֵל וְיִזְרָח
אֶתְכֶם הַבְּהֵמִים הַלְלוּם כֹּאשֶׁר
עָשִׂיתֶם תִּשְׁמְרוּ לַעֲשֹׂת:
דְּבָרִים כִּי כֹה
3 תַעֲרֹל וְכֹר אִשְׁרָאֵל לֹא יוֹמֵל
אֶת בִּשְׂרָה עֶרְלָתָהּ וְיִזְרָחָהּ
הַנֶּפֶשׁ הַזֹּאת מִמֶּנִּי אֶת
בְּרִיתִי הַזֶּה: כֹּאשֶׁשׁ יוֹ יֵד

הגהות הב"ח

- (א) ירשׁוּ ד״ה דילמא שבת ימי
דטובול יום: (ב) ד״ה ה״ג ל״א
ימי דהשחר דהי כ״ל ותיבת
לך נחחק: (ג) רוב׳ ד״ה הדר
ימי אלא משום דגברא:

גליון הש"ס

- נמ' תל' ביום אש' בשבת.
עין חולן דף פד ע"ב דנשי'
ד"ס שולחן אר"י: שם ואע"פ
ש"ס שם בדרש' עין חולן
לפ"ס דמלו: תל' ד"ה הא
יב' שבו: בדרש' קלח' ח"ב
בדרש' ח"י ימות ה' ע"ה
תול' סק':

מוסף רש"י

- הנבא במסוף המסכת.

רבינו חננאל

- ת"ר מילה וזוהו צרעת פן
בטנתה בין שלא בטנתה.
כחצו צרעתה הצרעת בנע
הצרעת. ואפרו חכמים כל
מקום שאננה השמר פן ואל
אני לא מלכ. כלומר השמר
אזהרה הוא שלא לעשות.
וכיון דתחת השמר הנה הוציאו
שלא דתחת הצרעת כל
מקום שראו. והיה צריכה
אם שני צרעות היו ביחד
בין צרעת הצרעת צרעת.
בין צרעת השמני שהוא תוס'
המילה דתחתיו ביטול השמני
יטול שני צרעות. בין צרעת
אין אום כגון חולי קצת
ובדקה ול לא כל בשמני.
חייב ליטול כל זמן שיהיה
האום. והיא הנקראת סור

לילה אעי"פ שיש בה צרעת, והתורה
דחיה ימול כשר ערלתו ואעי"פ
אפילו מילה, ומה אני מקיים ימול
השומר כו', עשה שנאמר ולעשות,
התה הנפש ההיא מעמיה את בריתי
ול עמנו. קטן ומו כתיב ביה כשר,
התה הנפש ההיא מעמיה את בריתי

[illegible]

במילה שאינה ביום השמיני יש למל לחתוך העור
זה, ובאנו לברר זה הפירוש שפירשנו מזו הברית
העצמה בשאר מקומות תוך במילה, או אינו אלא
אע"פ שיש שם בהרת, לא תעשה בערעת שנאמר
ואמר ועדל וזכר אשר ואימול את כשר ערלתו ונכדו
יל, ואם לא מל אותו תשאר עור וגדל חייב למ
ל, ודבריו) דבר אע"פ שיש שם בהרת, אינו מוטל

100% 90% 80% 70% 60% 50% 40% 30% 20% 10% 0%

